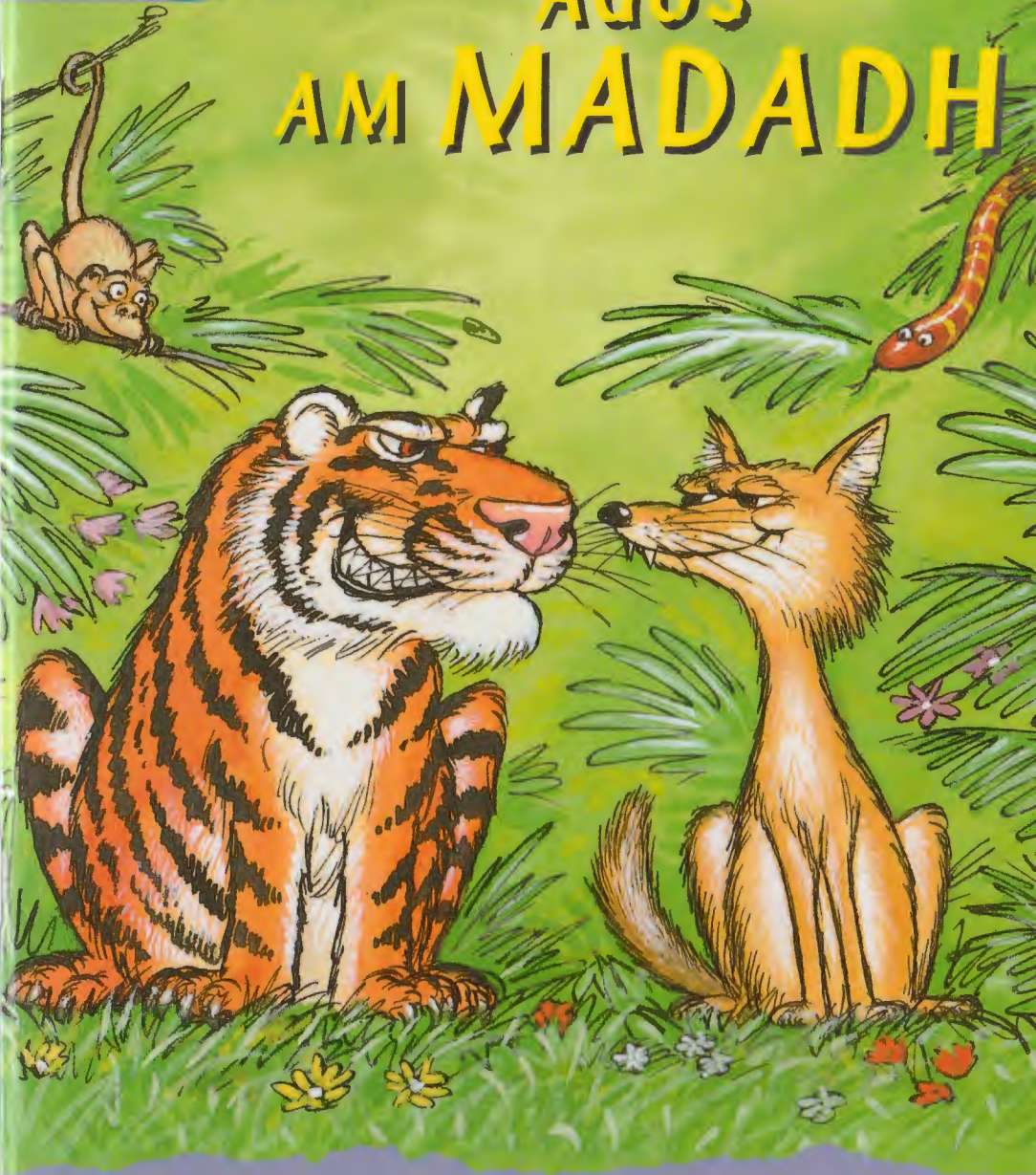

STORYWORLDS

AN TÍGEAR AGUS AM MADADH

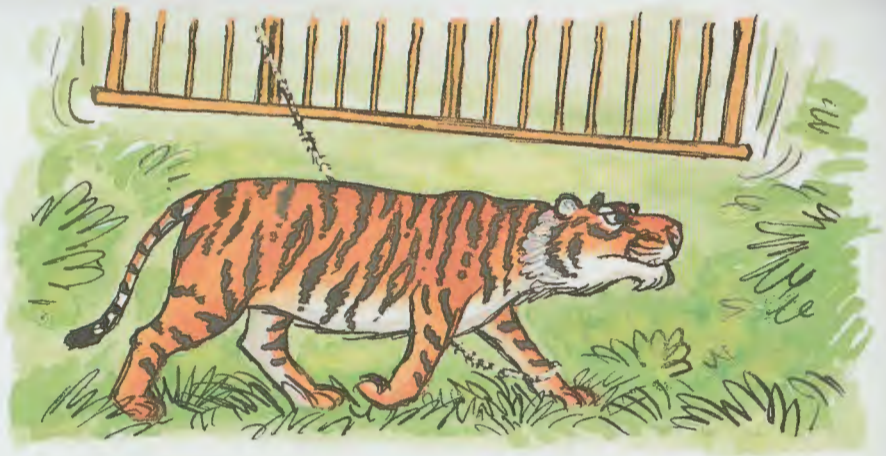
Air ath-innse le Gill agus Paul Hamlyn • Na dealbhan Michael Terry

AN TÌGEAR AGUS AM MADADH

Air ath-innse le Gill agus Paul Hamlyn
Na dealbhan Michael Terry
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

STÒRLANN • ACAIR

Uair a bha siud, bha tìgear a' fuireach ann
an dùthaich fada air falbh.

Aon latha bha an tìgear a' coiseachd anns
a' choille agus thuit cèids sìos air a mhuin.

Bha e ag èigheach
agus a' sgiamhail cho
cruaidh 's a b' urrainn
dha, ach cha chuala
duine e.

Dìreach an uair sin thàinig seann duine
a bha a' dol seachad.

“An cuidich thu mi?” dh’èigh an tìgear.

“Thig a-nall agus leig a-mach mi.”

“Cha leig gu dearbh,” ars an seann
duine.

“Ithidh tu mi.”

“S mi fhèin nach ith,” ars an tìgear.

“Ma leigeas tu mach mi bidh mi nam charaid dhut gu bràth.”

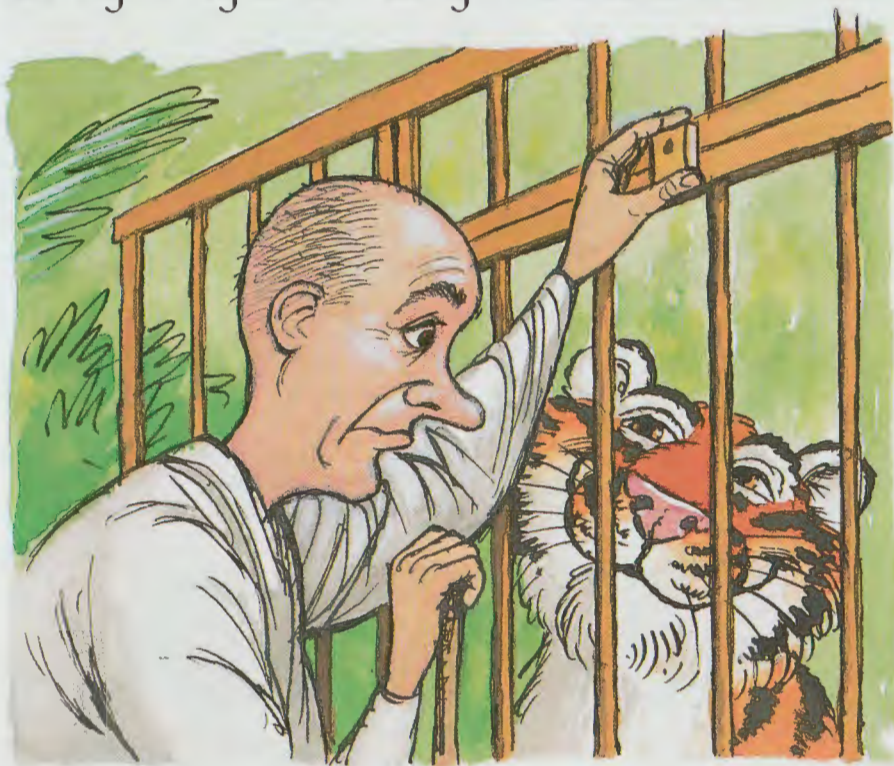
“An urrainn dhomh do chreidsinn?”

dh’fhaighnich an seann duine.

“S urrainn,” ars an tìgear.

“Carson nach creideadh?”

Mar sin, choisich an seann duine a-null chun an tìgeir agus dh’fhosgail e doras na cèidse.

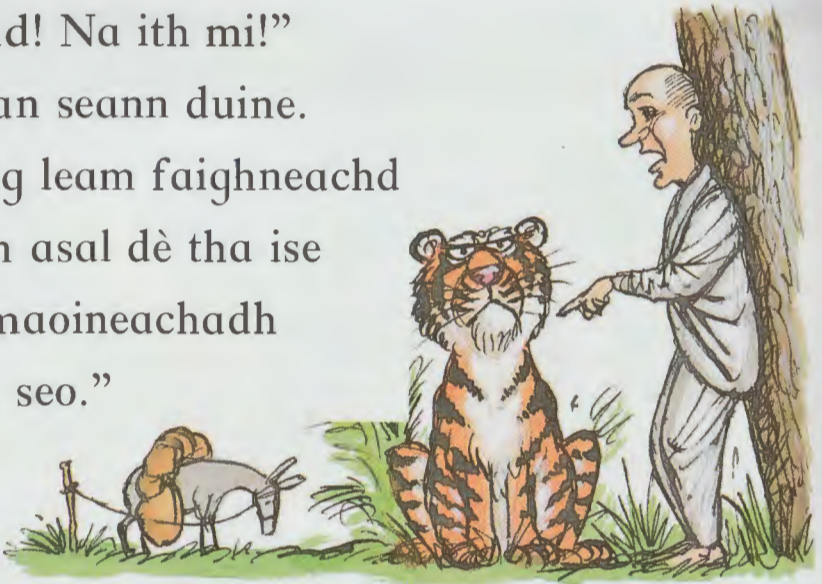
Mach gun leum an tìgear.

Bha e a' magadh air an t-seann duine agus thuirt e, “S tusa bha gòrach.

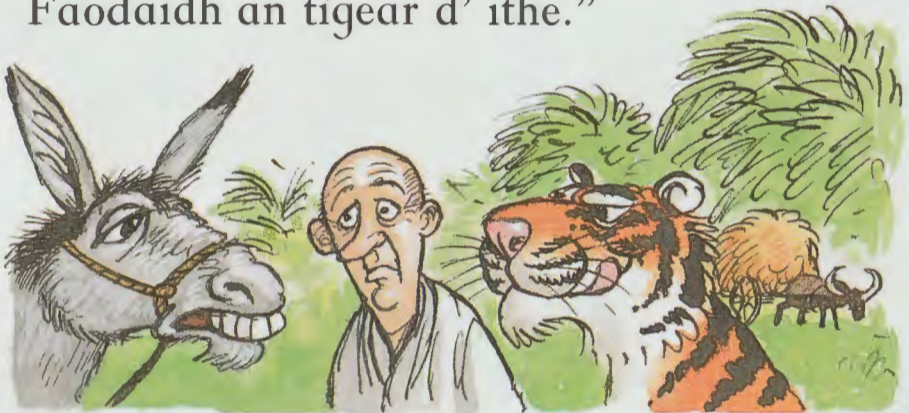
Cha bu chòir dhut tìgear a chreidsinn uair sam bith. Nis tha mi a' dol gad ithe.”

“Stad! Na ith mi!”
ars an seann duine.

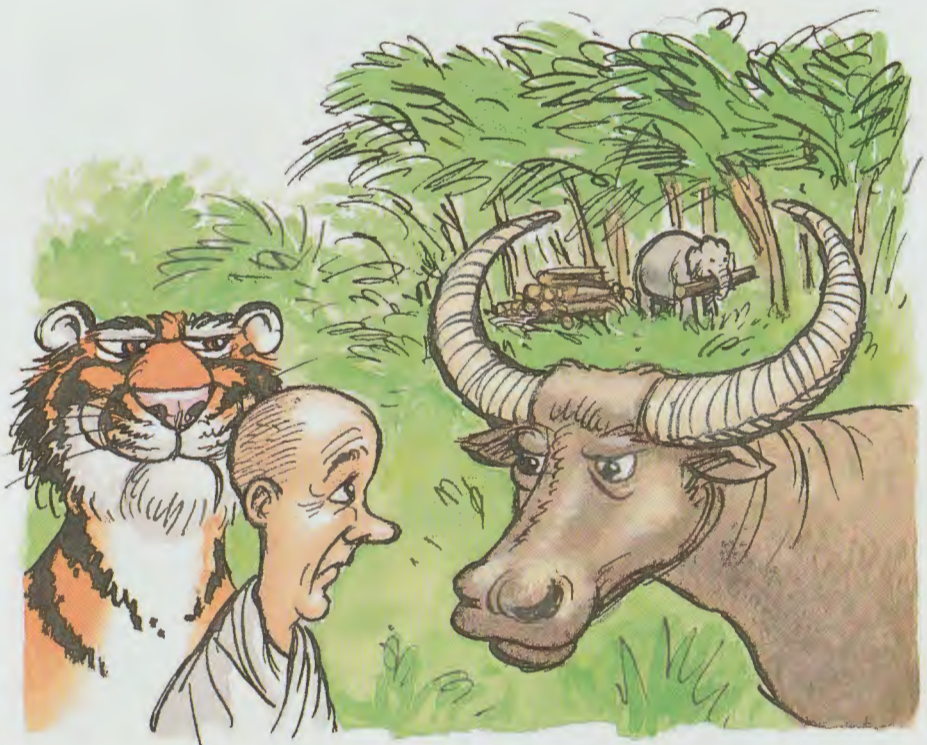
“Leig leam faighneachd
dhan asal dè tha ise
a’ smaoineachadh
mun seo.”

Ach nuair a dh’fhaighnich an seann duine
dhan asal, thuirte an asal,
“Carson a chuidichinn-sa thu?
Tha daoine a’ toirt ormsa obrachadh trang
fad an latha. Chan eil sin ceart.
Faodaidh an tìgear d’ ithe.”

Thuir an seann duine ris an tìgear,
“Na ith mi. Leig leam faighneachd dhan
damh dè tha esan a’ smaoineachadh.”
Ach nuair a dh’fhaighnich an seann
duine dhan damh, thuir an damh,
“Carson a chuidichinn-sa thu?
Tha daoine a’ toirt ormsa obrachadh
trang fad an latha. Chan eil sin ceart.
Faodaidh an tìgear d’ ithe.”

Dh'fheuch an seann duine aon turas eile.
“Leig leam faighneachd dhan ailbhean
dè tha esan a’ smaoinachadh,” thuirt e.
Ach thuirt an t-ailbhean,
“Carson a chuidichinn-sa thu?
Tha daoine a’ toirt ormsa obrachadh
trang fad an latha. Chan eil sin ceart.
Faodaidh an tìgear d’ ithe.”

Bha an tìgear a' magadh air
an t-seann duine.

“Seall a-nis,” thuirt e.

“Tha iad uile ag ràdh gu faod mi d' ithe.”

Ach dìreach an uair sin bha madadh
a' dol seachad.

Sheall e ris an t-seann duine.

“Dè tha tachairt an seo?” dh'fhaighnich e.

Dh'innis an seann duine dhan mhadadh mar a leig e an tìgear a-mach às a' chèids agus mar a bha e a-nis ag iarraidh ithe. Choimhead am madadh ris an tìgear agus an uair sin thuirt e, “Chan eil mi a' tuigsinn. Innis dhomh a-rithist dè thachair.”

Mar sin dh'innis an seann duine dhan mhadadh a-rithist mar a thachair.

“Chan eil mi a’ tuigsinn fhathast,”
ars am madadh.

“Feumaidh tu sealltainn dhomh mar a thachair. Tugainn air ais chun na cèidse.”

Bha an tìgear a' fàs feargach ach lean e
an seann duine agus am madadh air ais
chun na cèidse.

“Nis tha mi a’ tuigsinn,” ars am madadh ris an t-seann duine.

“Bha thusa sa chèids agus chunnaic an tìgear thu agus e a’ dol seachad.”

“Cha robh,” dh’èigh an tìgear.

“Mise bha sa chèids.”

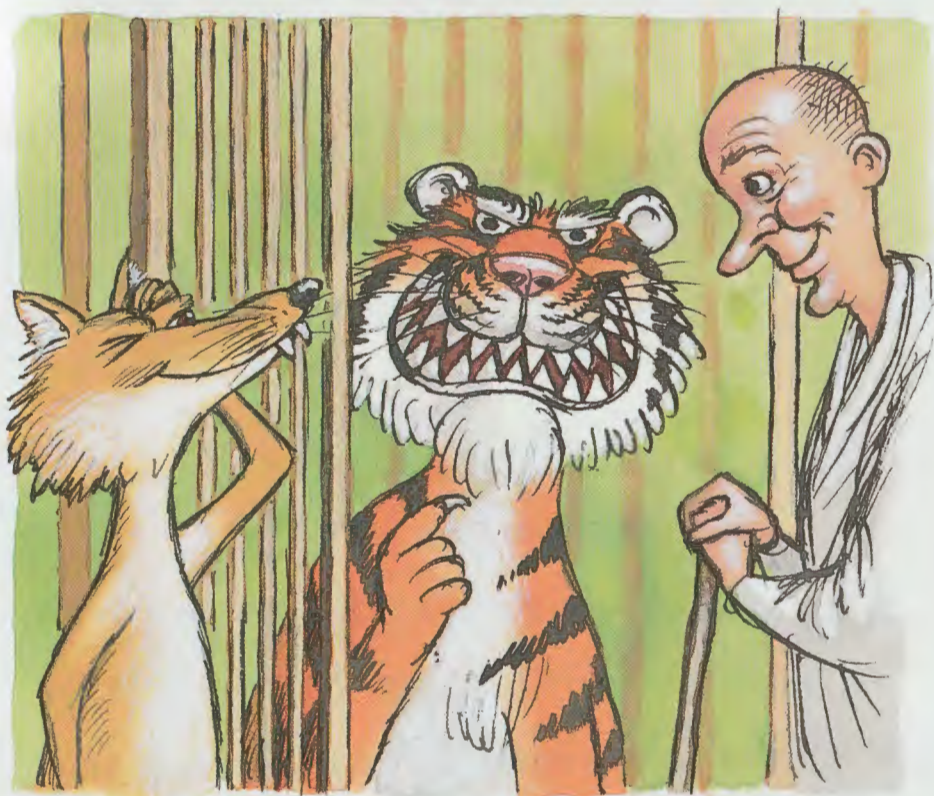
“Nis tha mi a’ tuigsinn,” ars am madadh ris an tìgear. “Bha mise sa chèids agus chunnaic an seann duine mi agus e a’ dol seachad. “Cha robh! Cha robh! Cha robh!” dh’èigh an tìgear. “Mise bha sa chèids.”

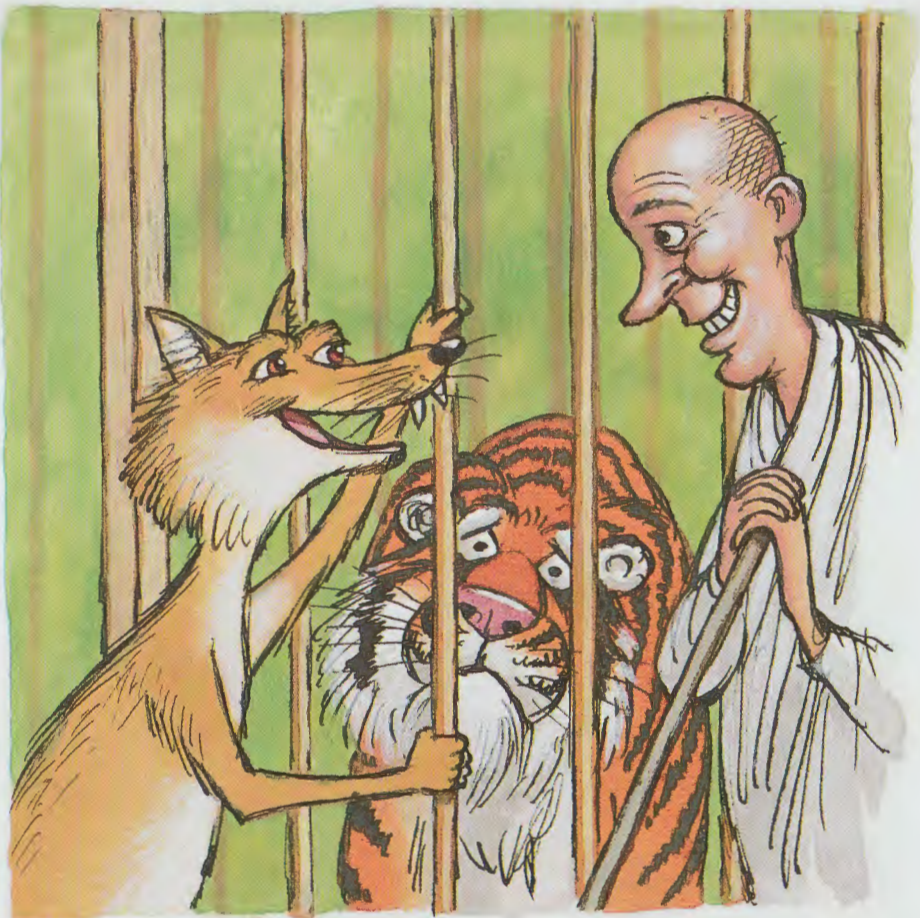

Aig an ìre sin bha an tìgear uabhasach crosta.

“Seallaidh mi dhut mar a thachair,” thuirt e ris a’ mhadadh, agus leum e a-steach dhan chèids.

“Bheil thu a’ tuigsinn a-nis?” dh’èigh e ris a’ mhadadh. “Mise bha sa chèids.”

“S tu gu dearbh,” ars am madadh.

“Dìreach mar a tha thu a-nis,”

thuirt e le gaire mòr agus dhùin e a’ chèids.

An uair sin thuirt e ris an t-seann duine,

“Cuimhnich. Na cuir earbsa ann an tìgear uair sam bith.”